

הציבור החרדי, ומשתמשים בדרכים שונות ומגוונות ליצור פלטפורמות נוספות, דרכן יוכלו למשוך את ציבור יראי ה' לעברי פי פחת, כאשר לרוב, המעטפה הכלכלית הוצצת, משמשת כפיתוי מושלם לעוור עיני חכמים ויטלף דרך צדיקים.

פתיחת עולם ההייטק לחרדים המסגרות המקצועיות והחברתיות הנפתחות סביבו, תוך פרסום מאסיבי ומושקע הקורא ללמוד את דוי המקצוע מפי מומחים ובעלי שם בתחום, היא עוד דרך ליצירת ממשק משותף בין חרדים לעולם החילוני ונסיין להביא את אורח החיים החילוני והמנוכר לתורה ולמצוות אל תוככי הציבור החרדי, כשהמציאות בשטח מוכיחה זאת, למרבה הכאב, מעבר לכל דמיון.

"איך יתכן שמארגנים ארוע בלי שתהיה הפרדה"

במקום ללכת סחור סחור ולהציג טיעונים וראיות, שאולי יש שינסו להתוכח עמם, נשאל תחילה לכם על תיאורטית: מה הייתם אומרים, לו היו מספרים לכם על כינוס מקצועי שנערך לציבור החרדי, אשר כל משתתפיו הם חרדים מוצהרים הנמנים המה ומשפחותיהם על קהילות הקודש, שהשיבה בו היתה מעורבת — גברים לצד נשים, ללא מחיצות והפרדה כנדרש? אין ספק, שכל אחד מאתנו היה מודעו עד עמקי נשמתו, וסביר להניח שרבים יטענו כי מדובר בעובדה שאינה נכונה וכי אין ולא יכולה להיות מציאות כזו. או מבלי להיכנס לשמות ולפרטים, נצטט בזה מכתב מרטט מתוך כמה וכמה מכתבים שקיבלנו ממי שהשתתפו בכינוס, ובו עדות על שהיה. או נכון יותר: על שאסור היה שיהיה.

הכתבה מלווה בתמונות מגדלי משרדים ומשרדי מעילות. אין לאלו קשר ישיר לארוע שאינו יכול להיות שייך ליהודים חרדים לדבר ה'.

יוסף פילץ

עוקרי דת למיניהם, העושים שימוש בהייטק ובמוסגים דומים, כדי להחזיר למתנו זמרות זר — רוחות חדשות וכפרניות המנוגדות לתורה הקדושה ולשמירת מצוותיה.

למי שזוכר, במהלך הקיץ האחרון פרסמנו ב'המודיע' סדרת כתבות בשם "כבשן האש", שחשפו את הפרצוף האמיתי המסתתר מאחורי "עולם האקדמיה החרדי", והתריעה על מוזמותיהם של אויבי היהדות, המבקשים באמצעות גשר תמים זה של "רווחה כלכלית" כביכול ו"דאגה לציבור החרדי", להטמיע כל מיני מושגים ורעיונות המנוגדים בתכלית לדרך התורה, עד כדי שלילת האמונה רח"ל בבורא עולם והעברה על דת, כפי שאכן ארע ללא מעט חרדים שחלפו בשערי האקדמיה.

בס"ד, סדרת הכתבות חוללה רעש גדול, ותגובות רבות ואוהדות שקיבלנו הבהירו לנו, כי יש להוסיף ולעמוד על המשמר, משום שרבים טובים גילו את טעותם רק אחרי שכבר היו עמוק בתוך מסלול הלימודים, לאחר שכבר טעמו דבר או שניים מרוח הכפירה והאפיקורסות המנשבת בין כתלי מסגרות אלה, בכל צורה וחניכה שיש להן.

אלא שרודפי היהדות לא מסתפקים ב"גשר" בודד, ומנסים בתחבולות להביא את סחורתם הפגומה לתוככי

ההייטק — — כמה קסם טמון במלה הקצרה והקליטה הזו. כמה חלומות מרחפים סביב המינוח הלועזי והחדשני הזה, המשפל בתוכו חירות כלכלית, עושר אנדי והגשמת כל המשאלות החומריות. כה קלילים הם החיים, למי שדרך על מפתנו של העולם הנוצץ, החבוי מאחורי מלת הקוד שכמו פותחת שערים אל העתיד הטכנולוגי ואל התעשייה המתקדמת בעולם, המגלגלת סביבה טריליוני דולרים.

ההייטק — — השורות הבאות אינן באות להתכחש לעולם ההייטק, או לקרוא תיגר על המושג. לגמרי לא. ההייטק, בדיוק כמו מהפכות תרבותיות קודמות לאורך ההיסטוריה, מקיף כיום את כל העולם, משתלט במהירות על השוקים, חודר לכל תחום בחיים ובמידה רבה מעצב את האנושות מחדש. זוהי עובדה ומציאות קיימת, ויש להכיר בה, לטוב ולמוטב.

הן גם אינן מכוונות באופן ספציפי להייטק, שבאופן עקרוני אין נגדו דבר, אבל הן באות לדבר על פירצה חמורה בחומות היהדות הבעורה, ועל מוימה נוספת של

מה כבר יכול להיות גרוע בהייטק?

הארכיון היהודי

יש מי שמבקשים לבנות גשר חד-צדדי, לעבר התפרקות מערכי יסוד ונצח עליהם מושתתים אורחות חייו של הציבור החרדי

בכון שיש מקום לשינוף פעולה עם גורמים שונים בחברה הכללית, כדי לקדם מקומות תעסוקה וקידום מקצועי – אבל אי אפשר שזה יהיה בלי גבולות. אי אפשר ואתר שזה יהיה על חשבון עקרונות, וכאן, הגבולות נחצו, העקרונות נופצו – והברשה והמועקה גדולות ומכבדות.

צר לי עד מאד והבושה מכרסמת על עצם ההשתתפות בבינוס המדובר, והשויות הללו נועדות לתת לכך ביטוי ברבים ולהביע צער על שלא קמתי ועובתי. אבל לעתיד, בוודאי שמכאן יש קבלה לעתיד, שלא להשתתף בבאלה כינוסים, לא להיות חלק מבאלה ארגונים, הנגזרים נקרונוט ואורח חיים וכולי תקרה שזה היה כשאלו הוד פנמי.

והשוכן במרומים יאיר ענינו ונזכה תמיד לעשות רצונו ולעבוד בלבב שלם, ולקדש שם שמים.

בוחרים את אנשי ונשות השנה...

דומה כי כל מלה מיותרת, אחרי מכתב נוקב שכזה. אבל כדי לחדר את התובנה ולהתירע מפני הסכנה, נביא להלן טעימה קטנה ממסע הפרסום סביב הכינוס אודותיו מדבר המכתב לעיל – שכאמור, איננו נוקבים בשמו – המשקף נאמנה את האוריה ואת המסרים המועברים סביבה, שכל כולם לא נועדו כי אם להקרות חושים ולהכשיר שרצים בדמות מושגים שמעולם לא היו במחוזותינו.

בעולם הרחב נוהגים כלי תקשורת וגופים שונים לפרסם מעת לעת רשימה מובחרת של 'אנשי השנה'. זוהי תעשייה ענפה, המגלגלת סביבה הון רב ומקדמת אינטרסים עבור בעלי ענין כאלה ואחרים. יש את הדיורג המפורסם של עשירי העולם, יש דירוגים של האנשים המשפיעים בעולם, יש רשימה של הפוליטיקאים המוצלחים, זימים, פורצי דרך, סופרים, הוגי דעות ושלל קטגוריות במגוון תחומים. לקראת הכינוס המדובר, הכריז הגוף המארגן על יוזמה לבחירת 'אנשי השנה בהייטק החרדי' וקראו לציבור לבחור את רשימת המועמדים, מתוכם יעפילו בסופו של דבר לגמר שלושה זוכים, ששמותיהם יוקראו בעיצומה של הוועידה.

לפי הפרסום 'הנבחרים ברשימת אנשי השנה בהייטק החרדי', הם חרדים וחרדיות שהוכיחו עשייה או הישגים משמעותיים בתחומים הבאים: 1. הכשרה בהייטק – בגין השקעה והצטיינות יתרה בלימודים ו/או במחקר בתחומי ההייטק. 2. תעסוקה בהייטק – בגין תפקיד ביצועי או ניהולי בכיר בהייטק או הובלת צוותי פיתוח יחודיים. 3. יזמות בהייטק – בגין יזום הובלה או פיתוח של סטארטאפ פורץ דרך.

ההרצאות – תהיה הפרדה רשמית בין גברים לנשים? ריבנו של עלם, הר זה א"ב בציבור שלנו על כל עדותיו ועל כל חוגיו – ובהרן ה' שקן:

כן, בהחלט ששמתי לב לכך, שהמציגים ואנשי הציבור בתפקידים השונים שהוזמנו לכינוס הזה, היו ברובם הגדול והמכריע – רחוקים מאורח חיים חרדי לגמרי. חלק נכבד מהם היה מהקצה השני ממש, אבל, מה זה קשור למה שצינתי, הרי המשתתפים היו כן מהציבור החרדי. זה היה מיועד לציבור החרדי. זה ארגון ע"י חרדים. זה לא היה כינוס לחילוניים – ואילו ההרגשה היתה שהגענו לארוע חילוני לכל דבר והאנשים חילוניים.

גם החומר שח"הקאכיון הוהודית המיוחדת שחולקה למשתתפי הכינוס, חרדים כאמור, היתה בחזות ובאופי בלתי מתאימים בעליל לציבור חרדי. לא יכול להיות, שחוברת כזו תחולק בכינוס חרדי שמשתתפים בו חרדים. גם התוכן, רוח קריה עד מקפאה נשבת מבין הרפים. 'קאלטקטי', אומרים בשפה מדוברת. הערצה לעולם החילוני ולמייצגיו, כאילו משם צימנו לנו עתיד, ה' ישמרו.

הנה הדברים. כמעט ולא נגענו: 'שום וברכה'.

רצוני בשורות הבאות שאכתוב, לתת ביטוי לתחושה קשה שאי אפשר להשתחרר ממנה מאז השתתפתי בכינוס [– וכאן באים הפרטים המלאים של אורח כינוס, ופ.]. שעסק בנושא ההייטק והיה מיועד לציבור החרדי, ועל פניו גם נראה היה שהוא אורגן ע"י חרדים. באמת תחושה קשה, שאין ספק שאינה רק שלי אלא של רבים מקרב אלה שהשתתפו.

נכון שהכינוס המדובר תרם הרבה מאד ידע בתחום. הוא היה מקצועי והיה מכוון לכך שניתן יהיה להפיק ממנו תועלת – אבל, זהו אבל גדול שזועק עד לשמים, הארגון וההפקה של הכינוס הזה רחוקים היו מלהיות מתאימים וראויים לציבור חרדי, שעבורו, לכאורה, ארגן הכינוס.

ההיסחפות היתה מוחלטת וקשה. רחוק מתודות שאנו מכירים כחוק מורח מערוב. אולי זה היה מתאים למי שמכנים את עצמם 'חרדי חרשי' או 'חרדי קליל', אבל בוודאי שלא היה מתאים למי שהם, ב"ה, חרדים מן השורה, שרשיים, הן אנשים והן נשים, מכל מגור או חוג ביהדות החרדית האורתוגוסי, המבקשת לשמור על קלה כחמורה בכל אורחות חייהם. לאלה, לחרדים שאנו מכירים, הכינוס הזה לא התאים. חד חלק. חד משמעית. הוא פשוט נגד את אורחות חייהם, את מוסכמות חייהם, את התנהגותם ואת עקרונותיהם. זה היה כינוס בלי מוצאות וכלי הפרדה. מעורב בלי שום גדר וסייג. ההרגשה של משתתף או משתתפת מבית חרדי ממוצע היתה – שהם הגיעו לארוע חילוני ולדיונים חילוניים, ממש.

והכי כואב, שהכל אורגן ע"י חרדים וביחמתם. והשאלה הנשאלת: האם חרדים שמארגנים כזה כינוס, יכול להיות שלא יבדקו ולא דיאנו שיהיה שם הפרדה, שלא יהיה מעורב ממש? האם יכול להיות שאף אחד מהם בכלל לא חשב על הרבר? האם, למשל, היה קשה לארגן שני 'בריס', בשני קצות האולם, עבור הכיבוד? האם, למשל, היתה בעיה שבאלם הכינוס, בו התקיימו

מכתב מטלשל ונוגע ללב שהגיע אל שולחן המערכת, גרם לנו להסיט את המבט אל איום חדש בתחפוש ישנה, ולגלות כי ליצר הרע וחילותיו יש דרכים רבות ויצירתיות להשות את לב האדם ולהגותו מן המסילה העולה בית ה' • סכנת האקדמיה עדיין נותרה על כנה ומוסיפה לאיים על הציבור החרדי, אבל היא יודעת לפשוט צורה וללבוש צורה ולבוא במחשכים עם חזות חדשה ותמימה • האם ההייטק הוא המלכודת הבאה? • פרק ביניים עם נקודה למחשבה

לקח לדורות עולם

מפרשת שמות שקראנו בשבת קודש שעעל"ט, ניתן לשוב ולקחת כלי הבנה למציאות, בפניה אנו ניצבים בזירה הציבורית. אכן בדברים משום חידוש, אבל יש חינויות בחזרה עליהם. "לא ידעתי את ה'", אמר פרעה הרשע למשה ולאהרן, שעה שבאו לפניו לראשונה בשליחות הבורא יתברך, לאמור: "שלח את עמי". תוצאת אי-הידיעה הזו, אמורה בהמשך הפסוק: "וגם את ישראל לא אשלח". רוח של כפירה שלטה בעת ההיא במצרים, "מי ה' אשר אשמע בקולו" – היתה אמירה שהתאימה לתרבות המצרית באותה עת. תוצאתם הישירה של כוחות כפירה וטומאה, אף בגויים, היא: התנכלות לעם ישראל ולקדשי ישראל.

להתנכלות הזו יש מסלולים שונים, אבל יש לה, בדרך כלל, נקודת זינוק אחת: ילדי ישראל. כוחות אופל ורוע, רוצים בראש ובראשונה את הילדים, את הדור הצעיר, את אלה שמהם יקום ועמוד העתיד. בכל התקופות והזמנים היו מי שגזרו או ביקשו לגזור "כל הבן הילוד היאורה תשליכהו". פיסית. להרוג ולאבד. והיו תקופות, בהן גזרו להשליך ילדי ישראל ל"אור" רחני. לגרום להם שיסו ממורשת אבות; שיחליפו, חלילה, תרבות. דבר לא השתנה בעקרון עד עצם היום הזה, אם כי השתנו היאור והשליטים. מה שנשאר ללא כל שינוי, הינו עם ישראל, והמאבק על קיומו הפיסי והרוחני.

אין זו משימה קלה, למשות ילד יהודי מן היאור. מימיו של היאור עמוקים וסוחפים. בדרך הטבע – ילד נעלם בהם מן העין. אבל תורה"ק מלמדת, כי פני הדברים שונים ודרכי הצלה הן אחרות: "ותשלח את אמתי ותחזה", וכדורת רבותינו המובאת ברש"י: "ונשתרבה אמתה אמות הרבה". הלימוד מכך, הוא אירי: כאשר ילד יהודי עשוי לטבוע במימי היאור – חייבים לעשות מעשה, בלי תחשיבי סיכויים. היהדות הנאמנה ניצבת לעת הזו על סיפס של "אורים" רבים, בארץ ישראל ומחוצה לה. יש "אור" של שנהא פיסית. יש "אור" של עיונות רוחנית. שניהם מסוכנים, ומול שניהם עלינו להתמודד.

אך יש לנו ציווי: לשלוח את הילד, לעשות הכל כדי לנסות ולהציל. לא להירש לסיכו-יים, אלא לעומק כוונת הלב. לא עומדים שאנגנים מול "אור". הנסיון הבלתי מתחשב בסיכויים, אך החודר בכוונה כנה ובנכונות מלאה "להציל", היה אחד מדרכי ההשגחה העליונה להעמיד לעם ישראל את מושיען, אשר הוציאם ממצרים והביאם למרגלות הר-סיני לקבל את התורה"ק, המעניקה ותעניק חיים לעם בחירה לעדי עד. תהליך הגאולה משכבד מצרים בעת ההיא, היה במסגרות המשא-ומתן עם השלטון, בהירבוות וביכוח עם פרעה. אבל היסוד היה: אמונה ומסירות נפש, נכונות עד כלות למען כל יהודי ויהודי.

פורסם השבוע, ב'חד היום'

למי שזוכר, במהלך הקיץ האחרון פרסמנו ב'המודיע' סדרת כתבות בשם "כבשן האש", שחשפו את הפרצוף האמיתי המסתתר מאחורי "עולם האקדמיה החרדי", והתריעה על מזימותיהם של אויבי היהדות, המבקשים באמצעות גשר תמים זה הארכיון היהודי "רווחה כלכלית" כביכול ו"דאגה לציבור החרדי", להטמיע כל מיני מושגים ורעיונות המנוגדים בתכלית לדרך התורה, עד כדי שלילת האמונה רח"ל בבורא עולם והעברה על דת, כפי שאכן ארע ללא מעט חרדים שחלפו בשערי האקדמיה

את ההצהרה המפורשת ביותר, נתן חבר הכנסת מטעם מפלגת העבודה לשעבר, וכיום יזם עסקי ופעיל חברתי, שנשא דברים בכינוס האמור: "אני חושב שהכניסה של הציבור החרדי ל'הייטק' זו התרומה החשובה ביותר למה שיהיבר בין הקהלים. דני הגשר החברתי החשוב ביותר ל'שיתופות אסטרטגיות בתוך החברה הישראלית'... אלו הם, כאמור, מקצת שבמקצת ציטוטים המסמנים את הכיוון הכללי אליו נושבת הרוח, ביוזמות מסוג זה. המסקנה המתבקשת: כל חיבור שהוא אל ההווי החילוני; כל ממשק ואפילו עסקי, המנסה ליצור קירוב רעיוני בין הצדדים, מעבר לפן המקצועי היבש, הרי זה חורג מן הגבולות הברורים של היהדות וההלכה הצרופה. מבלי להמעיט חלילה בערכו וחשיבותו של כל יהודי באשר הוא, ההתבלבלות מאורחות החברה החילונית וההתרחקות מדעותיהם של מי שלא התחנכו ברוח ישראל סבא, הן יסוד אורח החיים החרדי והעורבה הבטוחה להמשך קיומו.

גנבות, מכתבים, סיפורים אישיים וכל חומר שהוא יתקבלו בכרזה במספר פקס: 1533-8000091 או בדוא"ל: cks46417@gmail.com

האתגר החברתי, בו משתתפים גברים ונשים כאחד, מוכיח עד כמה רחוקה היוזמה מריח של תורה ומדרך היהדות הצרופה.

להלן עוד מספר 'פנינים' מכתבות היח"צ שליוו את האתגר השייוקי, אשר קשה להבין למקראן כיצד אדם חרדי מתקרב בכלל לנושאים שכאלה:

"אחרי שנים של כותרות, ההייטק החרדי הופך להיות דבר אמיתי, ואפילו מתגבשת לראשונה רשימת אנשי השנה, כמו שמקובל בתחום הכל העולם..."

"מי שעוקב אחר התקדמות ההייטק החרדי לא יכול לפספס את ההתקדמות המשמעותית שנעשתה בשנים האחרונות. החל מתוכניות להכשרת חרדים וצעירים שהשתלבו בתפקידי מפתח בחברות המובילות ועד לימים פורצי דרך. הרשימה, שכוללת גברים ונשים מהציבור החרדי, היא עוד שלב בהתפתחות סצנת ההייטק החרדי.

"הרשימה מורכבת מכל גונו הציבור החרדי: גברים, נשים, חסידים, ליטאים, ספרדים, חחרים בתשובה ואפילו בחורי שיבה הייטקיסט צעיר כן 18 שעובר כמנהל פיתוח מוצר בחברה שבבעלותו.

"החלוקה לקטגוריות השונות, נעדה לחשוף את הקהל הרחב לאתגרים השונים איתם מתמודדים חרדים וחרדיות שמעוניינים להשתלב בתעשיית ההייטק. כך למשל בקטגוריית לימודים, ניתן למצוא מועמדים שעשו את הבלתי אפשרי והצליחו להגיע לתארים שניים ודוקטורנט, למרות הלימודים בישיבות וללא רקע בלימודי ליבה. גם בקטגוריית העסקה ויוזמות, מופיעים חרדים וחרדיות מעוררי השראה, שהוכיחו עשייה משמעותית בתחום..."

"הגשר החברתי החשוב ביותר"

מטרת הגישור של עולם ההייטק בין חרדים לחילונים, מהדהדת לכל אורך הדרך בגלוי ביותר, ואפילו לא נעשים נסיונות להסתירה. הנה טעימה קלה:

"במסגרת הברורים שבין רחוב ז'בוטינסקי לרחוב ר' עקיבא כבני ברק ובתוכם שבין רחוב הנביאים למה שערם בירושלים יודע כל חרדי, מפרידים קילומטרים ארוכים של ניתוק מנטאלי, תרבותי וחוסר היכרות במובן הכי בסיסי של המילה עם הציבור החילוני.

"במדינת ישראל חיים חילונים וחרדים בנפרד עם ניהול משותף: ממשלת ישראל. אם לאחד לא יהיה טוב, השני ירוש את זה באיזה שהוא שלב ולהיפך.

"כאן צריך להכניס לפרונט את משלח היד הוותיק והמסורתי ולשדר בין המגורים. פחות תרגום של אידיש לעברית ויותר תל אביבית חרדית, ולהבין שבעצם רוב החתמים פתורים. רוב המעסיקים בישראל מחפשים עובדים טובים. החרדים מחפשים עבודה ומכאן נותר הצורך רק לשדר בין פערי הידע ולמצוא פתרונות לחסמים. הדרך יחסית פשוטה..."